

— ne ni objektivnih razlogov, ki niso povezani s položajem delavca kot delavca za določen čas, ki bi upravičili tako podaljšanje.

Četrto vprašanje

Ali morata v primeru nikalnega odgovora na **prvo** ali na **drugo vprašanje** Rights Commissioner in Labour Courta na podlagi določbe prava Skupnosti (in zlasti obveznosti razlage nacionalnega prava v luči besedila in namena direktive tako da se izpolni njen cilj) razlagati določbe nacionalnega prava, ki so bile sprejete za prenos Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenim med ETUC, UNICE in CEEP tako, da učinkujejo za nazaj od dneva, ko naj bi bila navedena direktiva prenesena, kadar:

- Besedilo določbe nacionalnega prava izrecno ne izključuje take razlage, vendar
- Pravilo nacionalnega prava, ki določa razlago zakonov, izključuje tako retroaktivno uporabo razen, če obstaja nedvoumen in jasen znak za nasprotno?

Peto vprašanje

Ali v primeru pritrdilnega odgovora na **prvo ali četrto vprašanje**, na katere se nanaša določba 4 okvirnega sporazuma priloženega Direktivi 1990/70/ES, „zaposlitveni pogoji“ obsegajo pogoje pogodbe o zaposlitvi v zvezi z osebnimi prejemki in pokojninami?

(¹) UL L 175, str. 43.

Tožba, vložena 20. junija 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-270/06)

(2006/C 212/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: H. Støvlbæk, zastopnik, B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predlogi tožeče stranke:

1. na podlagi člena 226(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti je Republika Avstrija zaradi dejstva, da so dolo-

čene kreditne ustanove, ki so priključene centralni ustanovi, pri slednji (in ustrezno s pogoji, ki jih ta osrednja ustanova postavi) zavezane vzdrževati likvidnostno rezervo v višini določenega odstotka njihovih vlog in s tem ovirane, da bi svoja likvidnostna sredstva naložile pri drugih evropskih finančnih ustanovah, kršila svoje obveznosti iz člena 56(1) ES.

2. toženi stranki se naloži plačilo stroškov spora.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na podlagi člena 56(1) ES so prepovedani vsi nacionalni predpisi, ki omejujejo pretok kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami. Ta prepoved velja vzporedno z odpravo neenakega obravnavanja udeležencev na finančnem trgu zaradi državljanstva in v splošnem obsega vsako omejitev, ki otežuje izvajanje te temeljne pravice. V skladu s prakso Sodišča, se ukrepi države članice štejejo za omejitve pretoka kapitala, če je zanje značilno, da rezidente odvračajo od tega, da bi v drugi državi članici sklepali posojila ali kupovali naložbe.

Komisija meni, da predstavlja določba avstrijskega zveznega zakona o bančništvu, ki določene, centralnemu zavodu priključene, kreditne zavode zavezuje, da določen delež svojih likvidnostnih rezerv daje na razpolago njegovemu centralnemu zavodu, omejitev prostega pretoka kapitala. Ta zakonska obveznost namreč preprečuje primarnim poslovnim bankam, da bi znaten del njihovih likvidnostnih sredstev v višini te obvezne rezerve naložile pri drugih evropskih kreditnih ustanovah in jih ovira, da bi pri mednarodnem prenosu teh likvidnostnih sredstev v drugi državi članici dosegle višje donose od tistih, ki jim jih jamči centralna ustanova.

Sporne določbe avstrijskega zveznega zakona o bančništvu naj ne bi bilo mogoče upravičiti niti na podlagi razlogov, navedenih v členu 58 ES, niti z razlogi varstva potrošnikov ali drugimi obveznimi zahtevami splošnega interesa.

Po prepričanju Komisije, sporna obvezna rezerva pri centralni ustanovi za namen varstva potrošnikov ni potrebna. Prvič, v Avstriji naj bi že obstajali zakonski predpisi za zagotavljanje likvidnosti, ki veljajo za vse banke, drugič, naj bi obstajala druga sredstva za doseganje zadostne likvidnosti, ki prostega pretoka kapitala ne ovirajo oziroma ga manj ovirajo. Obstoječa ureditev naj bi na varstvo potrošnikov delovala celo neproduktivno, saj primarne poslovne banke ovira pri tem, da bi svoje likvidnostne rezerve v interesu strank naložile v tujini in po možnosti bolj rentabilno. Nadalje, obstajali naj ne bi nikakršni pokazatelji za to, da bi plačilna nesposobnost posameznih primarnih poslovnih bank za seboj nujno sprožila verižno reakcijo in naval na hranilne vloge drugih primarnih poslovnih bank sektorja. Ta katastrofalni scenarij naj bi bil neprepričljiv že zato, ker podobni sistemi v drugih državah članicah dobro shajajo brez zakonske obvezne rezerve in trdno delujejo mnoga desetletja, ne da bi tam prihajalo do serijskih bančnih zlomov.

Ker naj predložena zakonska obveznost zadevnih kreditnih ustanov prav tako ne bi bila potrebna niti za čistost in dober glas avstrijskega finančnega sektorja niti za uresničenje učinkovitega nadzora nad finančnimi ustanovami, predstavlja nesorazmerno omejitev prostega pretoka kapitala.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Handelsgericht Wien (Avstrija) 22. junija 2006 — Auto
Peter Petschenig GmbH proti Toyota Frey Austria GmbH**

(Zadeva C-273/06)

(2006/C 212/31)

Jezik postopka: nemščina

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Cour d'appel d'Angers (Francija) 26. junija 2006 — EARL
Mainelvo proti Denkavit France SARL**

(Zadeva C-272/06)

(2006/C 212/30)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Auto Peter Petschenig GmbH

Tožena stranka: Toyota Frey Austria GmbH

Predložitevno sodišče

Cour d'appel d'Angers

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EARL Mainelvo

Tožena stranka: Denkavit France SARL

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je takojšen prenos klavne premije, ki jo uvaja Uredba Sveta (ES) št. 1254/1999 z dne 17. maja 1999⁽¹⁾, ki ga rejec opravi ob izvrševanju pogodbe o združitvi, sklenjene s francosko družbo, hčerinsko družbo mednarodne skupine, ki proizvaja in dobavlja krmila za teletino, s 67,63 % na 71,35 %, v mejah, ki jih določa notranji panožni sporazum med nacionalnimi poklicnimi združenji, ki predstavljajo vanje vključena podjetja in rejci v sektorju teletine, v skladu s cilji ureditve trga in zagotovitve primerne življenjske ravni kmetijskega prebivalstva, ki jih določa ta uredba, kot tudi z ukrepi glede notranjega trga, ki jih uvaja v ta namen, in so podrobneje urejeni z Uredbo Komisije (ES) št. 2342/1999 z dne 28. oktobra 1999⁽²⁾?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1254/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso (UL L 160, str. 21).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2342/1999 z dne 28. oktobra 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1254/1999 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso glede programov premij (UL L 281, str. 30).

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(1), prvi stavek, prva alineja, Uredbe Komisije (ES) št. 1475/95 z dne 28. junija 1995 o uporabi člena 85(3) Pogodbe za nekatere skupine sporazumov o distribuciji in servisiranju motornih vozil (Uredba (ES) št. 1475/95)⁽¹⁾ razlagati tako, da sam začetek veljavnosti Uredbe Komisije (ES) št. 1400/2002 z dne 31. julija 2002 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj na področju motornih vozil (Uredba (ES) št. 1400/2002)⁽²⁾ in posledična gola prilagoditev distribucijskega sistema, ki je bil vzpostavljen na podlagi Uredbe (ES) št. 1475/95 in je bil po tej uredbi oproščen izpolnjevanja pogojev za izvzetje selektivnega distribucijskega sistema po Uredbi (ES) št. 1400/2002, predstavlja nujnost reorganizacije v smislu člena 5(3), prvi pododstavek, prva alineja, Uredbe (ES) št. 1475/95?
2. V primeru negativnega odgovora na prvo vprašanje 1: Ali je treba člena 5(3), prvi stavek, prva alineja, Uredbe Komisije (ES) št. 1475/95 z dne 28. junija 1995 o uporabi člena 85(3) Pogodbe za nekatere skupine sporazumov o distribuciji in servisiranju motornih vozil (Uredba (ES) št. 1475/95) razlagati tako, da že samo prenehanje, ki zadeva selektivne distribucijske sisteme, prejšnjega področnega varstva koncesionarjev, tudi če gre za dovoljenje pogodbenih delavnic, ki niso koncesionarji za to znamko, ki prej na podlagi Uredbe (ES) št. 1475/95 ni bilo mogoče, predstavlja prestrukturiranje v smislu člena 5(3), prvi stavek, prva alineja, Uredbe (ES) št. 1475/95 ali je potreben dokaz o dejanskih ukrepih za prestrukturiranje?

⁽¹⁾ UL L 145, str. 25.

⁽²⁾ UL L 203, str. 30.